

[Poul Hansen (Svendborg).]

Jeg må sige, at jeg kan egentlig ikke opvise nogen særlig begejstring for den stigning i det almindelige omkostningsniveau, som enhver takstforhøjelse jo altid er udtryk for. Socialdemokratiets tilslutning vil jeg derfor betegne som vort offer på enighedens alter.

Forslaget vil betyde en merindtægt for postvæsenet på ca. 10 mill. kr., men dertil kommer som bebudet af ministeren enkelte forhøjelser, der fremskaffes ved anordning, og disse er anslået til godt og vel $2\frac{1}{2}$ mill. kr., således at takstforhøjelsen ialt vil blive ca. 12 655 000 kr.

Medens man af forslaget kan se, hvorledes de nye takster for udenbys breve, postopkrævninger og aviser vil blive, fremgår det ikke af bemærkningerne, hvor meget de enkelte takster vil blive efter de forventede anordninger; her er kun opført totalbeløbene. Jeg kunne f. eks. godt lide at vide, hvorledes man har tænkt sig, at de nye takster for tryksager og de udenlandske brevforsendelser skal være.

Alt i alt synes jeg, at ministeren har skilt sig fra opgaven på en lempelig måde, når der i det hele taget skal være tale om forhøjelser. Nogen rimelighed i forhøjelserne er der jo også, idet der, som det fremgår af fremsættelsestalen, allerede er indtruffet merudgifter for postvæsenet, og flere kan forventes.

At postvæsenets lønningsudgifter stiger er jo ikke mærkeligt; det har sin grund i selve de stigende leveomkostninger for personalet. Selvom vi ikke her skal tale om tjenestemandslønninger, kan jeg dog ikke undlade at udtrykke som min mening, at postbudene efter hele deres trælse arbejde og det særlige ansvar, som de stærkt voksende pengeforretninger, de må udføre, giver dem, nok kunne fortjene en bedre placering på lønningslisten.

Det er et meget stort ansvar og arbejde, som både vore røde venner og landpostbudene er bebyrdet med på grund af befolkningens stærke brug af postgiro m. v., og jeg benytter derfor lejligheden til at henlede rette vedkommendes opmærksomhed på, om man dog ikke på en eller anden måde kunne honorere dette forøgede ansvar. Det er dog ikke ualmindeligt, at man — uden iøvrigt at omplacere — belønner særlig indsats med et særligt tillæg eller lignende. Jeg har fremført dette, fordi det ligger mig stærkt på sinde, idet jeg ikke synes, at ansvar og løn her står i passende forhold. Jeg forlanger naturligvis ikke svar

på dette på stående fod, men fremsætter denne tanke til velvillig overvejelse.

Jeg vil gerne samtidig spørge den højtærede minister, hvorledes postvæsenet ville se på spørgsmålet om udgivelse af særlige færøske frimærker. Færøerne er jo et selvstyret samfund indenfor det danske rige, og selvom lagtinget ikke har udtrykt ønske om selv at stå for postbefordringen på øerne, så vil der ikke være noget mærkeligt i, at der udgives særlige frimærker for området. Der kunne efter min mening ved udstedelsen af smukke mærker skabes en god turistreklame for dette smukke og interessante land, og iøvrigt tror jeg nok, at omkostningerne ville blive dækket i rigeligt mål, idet de kunne blive et interessant samlereobjekt. Man udsteder jo særlige grønlandske frimærker, så hvorfor ikke også for Færøerne.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Elgaard: Lovforslaget vedrørende forhøjelse af visse posttakster kan venstre anbefale, og jeg har ikke særlige bemærkninger at gøre til selve lovforslaget. Jeg går ud fra, at der, når vi kommer til behandling af det andet lovforslag, vil blive fremsat ønske om nedsættelse af udvalg, og så vil der jo også der, hvad postloven angår, kunne ses på enkeltheder.

Jeg vil gerne i tilslutning til det, den foregående taler sagde, sige, at det er min opfattelse såvel for postvæsenets som for statsbanernes vedkommende, at man i disse to etater har et dygtigt og pligtopfyldende personale, og jeg er overbevist om, at dette personale er så levende interesseret i det arbejde, det er knyttet til, at man også af hensyn til personalet gerne ser et rimeligt økonomisk resultat af virksomheden.

For postvæsenets vedkommende er stillingen den, at det gennem en række år har haft regnskaber med et ikke helt lille overskud, og når man nu er kommet i den situation, at det næsten ligger på balancepunktet, kan dette ikke alene tilskrives lønningerne. Jeg må mene, at det, der har indvirket på regnskabet såvel for postvæsenets som for statsbanernes vedkommende, er den devaluering, man har foretaget af den danske krone.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale lovforslaget til velvillig behandling.

Carsten Raft: Jeg kan personlig tilslutte mig de udtalelser, der er fremsat